

Súd: Okresný súd Senica
Spisová značka: 25Pc/15/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2625205914
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Guček
ECLI: ECLI:SK:OSSE:2026:2625205914.2

Uznesenie

Okresný súd Senica v právnej veci navrhovateľky: A. B. C., nar. X.X.XXXX, trvale bytom D. – E., F. XXXX/XX, právne zastúpená: JUDr. Mária Trylčová, advokátka so sídlom Senica, J. Kráľa 738/12, proti oprávnenému dieťaťu: B. C., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom D. – E., F. XXXX/XX, právne zastúpená: Advokátska kancelária Kurucová s.r.o., so sídlom Senica, Hurbanova 486/2, o návrhu na zrušenie výživného pre plnoleté dieťa takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti návrhu na zrušenie výživného zastavuje.

II. Súd schvaľuje zmier nasledovného znenia:

Výživné povinnej matky B. C., nar. X.X.XXXX voči oprávnenej B. C., nar. XX.X.XXXX sa znižuje zo sumy 300,- eur mesačne na sumu 100,- eur mesačne, ktoré výživné sa povinná matka zaväzuje platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám oprávnenej, a to s účinnosťou od právoplatnosti tohto uznesenia.

III. Súd tým mení rozsudok Okresného súdu Senica č. k. 6P/17/2021-91 zo dňa 8.9.2021 v časti bežného výživného povinnej matky voči oprávnenej.

IV. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľka sa návrhom doručeným súdu dňa 21.7.2025 domáha zrušenia výživného na plnoleté dieťa B. C., nar. XX.X.XXXX. Návrh odôvodnila tým, že oprávnená je schopná samostatne sa živiť.

2. Podaním zo dňa 21.11.2025 právna zástupkyňa navrhovateľky súdu doručila zmier uzavretý medzi účastníkmi konania, ktorý navrhla schváliť súdom. Na pojednávaní dňa 26.1.2026 navrhovateľka prostredníctvom svojej právnej zástupkyne zobrala návrh v časti zrušenia výživného späť. Oprávnená výživným prostredníctvom svojej právnej zástupkyne s čiastočným späťvzatím návrhu vyjadrila súhlas.

3. Podľa § 62 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4, ods. 5 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon o rodine) plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a

majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

4. Podľa § 65 ods. 3 zákona o rodine výživné plnoletých detí upraví súd len na návrh.

5. Podľa § 75 ods. 1, ods. 2 zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

6. Podľa § 77 ods. 1, veta prvá a druhá zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania.

7. Podľa § 78 ods. 1, ods. 3 zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

8. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP) na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Podľa § 29 ods. 1, ods. 2 CMP navrhovateľ môže počas konania zobrať návrh na začatie konania späť, a to celkom alebo sčasti. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. Súd konanie nezastaví, ak sa mohlo začať aj bez návrhu a je potrebné v konaní pokračovať. Súd konanie nezastaví, ak niektorý z účastníkov so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí.

10. Podľa § 157 CMP rozsudok vo veciach výživného možno na návrh zmeniť alebo zrušiť, ak sa zmenia pomery.

11. Podľa § 148 ods. 1, ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) žalobca a žalovaný môžu uzavrieť zmier. O uzavretie zmiery sa má súd vždy pokúsiť. Súd rozhodne o tom, či uzavretý zmier schvaľuje; neschváli ho, ak je v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi.

12. S poukazom na čiastočné späťvzatie návrhu a súhlas oprávnenej súd konanie v časti o návrhu na zrušenie výživného podľa ustanovenia § 29 CMP zastavil. Zároveň konštatuje, že účastníkmi konania navrhnutý zmier nie je v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi, z ktorého dôvodu ho v zmysle § 148 ods. 2 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP schválil. Tretím výrokom podľa § 231 CSP zmenil rozsudok, ktorým bola naposledy upravená vyživovacia povinnosť povinnej matky voči navrhovateľke, a to v časti bežného výživného určeného povinnej matke na výživu navrhovateľky. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu, nakoľko neboli naplnené podmienky, v zmysle ktorých by podľa CMP bolo možné účastníkovi trovy konania priznať.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné (§ 355 ods. 2 CSP, § 368 CSP).

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku. Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 Exekučného poriadku) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 Exekučného poriadku).